

פנינה

פנינה, אשתו של אלקנה ואם ילדיו, נהגה להכעיס ולצער את האישה האחרת - חנה, על שלא היו לה ילדים. לכאורה הסיפור נראה כדרמה של קינאה בין שתי נשים המתחרות על אהבת הבעל. אבל פנינה, שהייתה מזכירה לחנה את חסרונה, "בעבור הרעימה". כלומר, פנינה רצתה לעורר את חנה שתתפלל ותתרעם על

שהיא עקרה (רש"י, לשמ"א א, ו). ההוכחה לכך נלמדת מן העובדה שהייתה מקנטרת אותה בזמנים ובתאריכים קבועים.

אף על פי שפנינה התכוונה לטוב, נענשה.

בכל שנה שחנה יולדת ילד, פנינה שוכלת שניים מילדיה. למה? אחד הפירושים הוא משום שהערות, גם אם יש בהן כוונות טובות, אינן מחפות על הכאב שנגרם לזולת.

תובנה "אל תוכח לץ פן ישאנך, הוכח לחכם ויאהבך" (משלי, ט ח). מעירים כאשר

להדגיש את הטוב ואז מה שאינו טוב יובן מאליו. וזהו "הוכח לחכם", כלומר, עשהו לחכם, ואז ישמע לדברי התוכחה.

> דחף הלב להדגיש את הטוב... להדגיש את הטוב...